



KOMUNIKAT PRASOWY nr 74/26

Luksemburg, 21 maja 2026 r.

Wyrok Trybunału w sprawach połączonych C-684/24 | Across Fiduciaria i in. oraz C-685/24 | Unione Fiduciaria i in.

Przeciwdziałanie praniu pieniędzy: jeżeli istnieje uzasadniony interes, informacje o beneficjentach rzeczywistych zleceń powierniczych prawa włoskiego podlegają udostępnieniu

Zgodnie z jego zwyczajowym znaczeniem w języku potocznym zlecenie powiernicze jest umową, w której powiernikowi zleca się zarządzanie majątkiem lub prawami w interesie powierzającego lub innych beneficjentów. Na podstawie 4. dyrektywy w sprawie przeciwdziałania praniu pieniędzy¹ państwa członkowskie zapewniają, by powiernicy przedstawiali, posiadali i udostępniali informacje o beneficjentach rzeczywistych trustów. Obowiązki te obejmują także inne porozumienia prawne mające strukturę lub funkcje zbliżone do trustów.

Włoskie organy podjęły działania w celu wykonania tych obowiązków i uznały, że zlecenie powiernicze prawa włoskiego (*mandato fiduciario*) jest takim podobnym porozumieniem prawnym. W związku z tym zobowiązały one spółki powiernicze do przekazywania informacji dotyczących beneficjentów rzeczywistych. Kwestionując ten obowiązek, kilka z tych spółek wystąpiło do regionalnego sądu administracyjnego dla Lacjum (Włochy), podniósłszy w szczególności niezgodność z prawem Unii uregulowań krajowych transponujących niektóre przepisy 4. dyrektywy w sprawie przeciwdziałania praniu pieniędzy oraz niezgodność z prawem niektórych przepisów samej tej dyrektywy. Ponieważ sąd ten oddalił ich skargi, wystąpiły one do rady stanu (Włochy), która zwróciła się do Trybunału z dwoma odrębnymi odesłaniami prejudycjalnymi dotyczącymi ważności i wykładni wspomnianych przepisów².

W wydanym dzisiaj wyroku dotyczącym dwóch spraw łącznie, **Trybunał potwierdził przede wszystkim przepisy, których ważność zakwestionowano**. Trybunał wskazał, że ze względu na specyfikę przedmiotu regulacji technika legislacyjna wybrana przez prawodawcę Unii jest **zgodna z zasadą pewności prawa**, ponieważ zakres i zasady wykonywania uprawnień dyskrecyjnych przyznanych organom krajowym są określone wystarczająco wyraźnie. Ponadto fakt wprowadzenia **publicznego dostępu do informacji o beneficjentach rzeczywistych**, pod warunkiem, że istnieje **uzasadniony interes**, jest **spójny z prawami zagwarantowanymi w art. 7 i 8 Karty** praw podstawowych Unii Europejskiej. Zdaniem Trybunału poprzez te uregulowania prawodawca Unii realizuje uzasadniony i istotny cel, a mianowicie cel polegający na zapobieganiu, poprzez większą przejrzystość, praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu, z poszanowaniem zasady proporcjonalności.

Trybunał orzekł następnie, że prawo Unii³ zezwala włoskiemu ustawodawcy na **traktowanie zleceń powierniczych zawieranych przez spółki powiernicze prawa włoskiego (*mandato fiduciario*) jak „innych rodzajów porozumień prawnych”**, do których mają zastosowanie obowiązki informacyjne i dostępu przewidziane w dyrektywie w sprawie przeciwdziałania praniu pieniędzy. Okoliczność, że zlecenie powiernicze prawa włoskiego nie wiąże się z przeniesieniem własności danego majątku, nie stoi na przeszkodzie takiej klasyfikacji. Uznał on w tym względzie, że **włoski ustawodawca nie przekroczył zakresu uznania, jakim dysponował** w ramach konkretnego wdrażania dostępu podmiotów prywatnych do informacji o beneficjentach rzeczywistych.

Wreszcie Trybunał uznał, że **prawo Unii⁴ zezwala, by we Włoszech powierzono izbom handlowym**, a zatem pozasądowym organom administracyjnym, **zadanie rozstrzygnięcia o wyłączeniach⁵ z dostępu do informacji**

o beneficjentach rzeczywistych trustu lub podobnego porozumienia prawnego. Jeżeli jednak takiego wyłączenia nie przyznano, danym beneficjentom rzeczywistym **należy umożliwić uzyskanie tymczasowej ochrony prawnej.**

UWAGA: Odesłanie prejudycjalne pozwala sądom państw członkowskich, w ramach rozpatrywanego przez nie sporu, zwrócić się do Trybunału z pytaniem o wykładnię prawa Unii lub o ocenę ważności aktu Unii. Trybunał nie rozpoznaje sporu krajowego. Do sądu krajowego należy rozstrzygnięcie sprawy zgodnie z orzeczeniem Trybunału. Orzeczenie to wiąże w ten sam sposób inne sądy krajowe, które spotkają się z podobnym problemem.

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże Trybunału Sprawiedliwości.

[Pełny tekst i, w stosownym wypadku, streszczenie](#) wyroku są publikowane na stronie internetowej CURIA w dniu ogłoszenia.

Osoba odpowiedzialna za kontakty z mediami: Jarosław Zasada ☎ (+352) 4303 2793.

Pozostańmy w kontakcie!



¹ [Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady \(UE\) 2015/849](#) z dnia 20 maja 2015 r. w sprawie zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu, zmieniająca rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 i uchylająca dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2005/60/WE oraz dyrektywę Komisji 2006/70/WE. Dyrektywa ta została zmieniona [dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady \(UE\) 2018/843](#) z dnia 30 maja 2018 r. zmieniającą dyrektywę (UE) 2015/849 w sprawie zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu oraz zmieniającą dyrektywy 2009/138/WE i 2013/36/UE. W niniejszym przypadku ma zastosowanie dyrektywa 2015/849 w zmienionym brzmieniu.

² Ściślej rzecz biorąc rada stanu zmierzała do ustalenia, po pierwsze, czy art. 31 ust. 1, 2 i 10 w brzmieniu zmienionym dyrektywą 2018/843 jest ważny w świetle zasady pewności prawa, po drugie, czy ust. 4 akapit pierwszy lit. c) tego artykułu w brzmieniu zmienionym dyrektywą 2018/843 jest ważny w świetle art. 7 i 8 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, po trzecie, czy ust. 1 tego artykułu w brzmieniu zmienionym dyrektywą 2018/843 stoi na przeszkodzie uregulowaniom krajowym, na podstawie których zlecenia powiernicze zawierane przez spółki powiernicze prawa włoskiego (*mandato fiduciario*) są objęte zakresem pojęcia „innych rodzajów porozumień prawnych”, po czwarte, czy ust. 4 akapit pierwszy lit. c) tego artykułu w brzmieniu zmienionym dyrektywą 2018/843 stoi na przeszkodzie uregulowaniom krajowym, które umożliwiają podmiotom prywatnym dostęp do informacji o beneficjentach rzeczywistych trustu lub podobnego porozumienia prawnego oraz, po piąte, czy ust. 7a tego artykułu w brzmieniu zmienionym dyrektywą 2018/843 stoi na przeszkodzie uregulowaniom krajowym, które przyznają pozasądowemu organowi administracyjnemu uprawnienie do przyznania wyłączenia co do dostępu do informacji o beneficjentach rzeczywistych trustu lub podobnego porozumienia prawnego.

³ Artykuł 31 ust. 1 dyrektywy 2015/849 w zmienionym brzmieniu.

⁴ Dokonując wykładni art. 31 ust. 7a dyrektywy 2015/849 w zmienionym brzmieniu.

⁵ Gdy dostęp narażałby beneficjenta rzeczywistego na niewspółmierne ryzyko, ryzyko nadużycia finansowego, porwania, szantażu, wymuszenia, nękania, przemocy lub zastraszenia, bądź jeżeli beneficjent rzeczywisty jest osobą małoletnią lub z innych względów nieposiadającą pełnej zdolności do czynności prawnych.